

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 28. In extrema mortis hora multis euenit peccatoribus, quod
gubernatori, cuius ænea tormenta clauis obstruuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

tibi certore arrogas mortē in Dei gratia, & volatū ad celi gloriam inoffensum. Curre velociter progredere in cepto nequitiatum tuarū itinere, nostris aures oclude tetriculamentis, illa vilipēde, quæ ex Dei nomine vobis intumamus, Amen, amen dico vobis: *In peccato vestro moriemini.*

§. 28. *In extrema mortis hora multis euenit peccatoribus, quod gubernatori, cuius aenea tormenta a clavis obturari.*

46
I. I. I.
Similitudo.

Aliam quoque ex his verbis elicere possumus considerationem: *Infixæ sunt gentes in interitu, quem fecerunt.* Sumptam ex eō quod est tormenta bellica clavis obturari. Residet gubernator suo castro, seu præsidio valde quietus, & se securum tutumq; æstimat, eō quod locū videat tormentis aeneis, ac maioribus circummunitum, sic vt nullum timeat inimicū, qui possit obsidione premere præsidium: confidit enim, quod si venerit, aenea explodet tormenta, & ab hac parte quibusdam, ex alia in cœnis alijs, hostem abiget, submouebit, totumq; egeret exercitum te infecta repedare. Contingit, illo nescio, tormenta clavis aduncis obturari: Adest hostis, ad loci festinat propugnationem, & ignem ad mouet foculo, puluis accenditur tormentarius, exurgit spissa, crassaque flamma, dices ad interiora penetrasse, glandemque summo impetu euolasse, at tamen cum tormentum sit obstructū, nō pervadit ignis, hæret tantummodo in illa fumosa exteriori flamma, quocirca glandem in hostem non detorquet, quia autem nihil contra eū moliri potest efficaciter, ingreditur hostis securē, locum sibi subijcit, captivum ducit gubernatorē, seque præsidij Dominum esse gloriatur. O bone Deus, heu quantis hoc contingit peccatoribus quā sibi non pollicentur finguntque securitatē quā quieti, quā incurij suis in sceleribus obdormient, & quā illa committunt impavidi? Quā non deses tua quiescis, o delicatule, voluptate, lupæ tuæ ædes ingrediens ac egrediens? Quot sunt elapsi anni quibus de usuris, iniustisque lucris opes aggeras, nulla perditionis tuæ concepta formidine? Quis baculus tuus, cui inmites? O Domine, quā bene munitus sum maioribus tormentis, promprique iaculis, intellectus, quo de mihi necessarijs disponam; libertæ voluntatis, arbitrij liberi, iaculis inquam, quæ diuinā gratiā confortata in hostem explodam, quibus cunctos in fugam dispergam inimicos. Quis dubitativam intellectus oculabitur glā-

dem feruentissimæ orationis cum actibus fidei, qui meritis Christi subnixi, vires habent nec repercutiendas; libera voluntas contritionem explodet amarissimam & relicta creaturā ad Deum se ex toto corde cōvertet, O quam sunt hæc tormenta iacu al' Vno, Peccati Domino à Davide enibrato, contra cunctas se potentias inferi i opposuit. Vno Deus propitius esto mihi peccatori publicanus omnes demonis copia: prof'rauit. Vno, Pater peccanti, n'ansit ab hoste tutus filius prodigus. Vno Domine memento mei: deieci: satro peccitens principes omnes tenebrarum. Hoc idem ego præstabo. O te perditum! an non vides te dormiente hæc tormenta obturari?

Ephraim quasi columba seducta non habens cor. Osee c. 7.
Comederunt alieni robur eius & nesciuit. An non adnertis tot criminibus, tanta in peccatis obturatione intellectum obscurari, perverti voluntatem, liberumque arbitrium debilitari? Non attendis, quod hæc tormenta sint velut obturata? Num hoc tibi persuades, quod quotiescumque liberit poteris hæc iacula enibrare? O te miserum, veniet hora, quæ circumdabunt te fortissimi inimici: moribus acutissimus, qui te prosternat viribus destitutum peccata, ac iniuræ quibus Dei in te vindictam irritasti, coaccervatum irruent, durissimo te proelio coangustabunt, viscera tibi erodent, quibus illa concepisti, vt serpentes. Tūc se tibi offeret puella violata, vxoriata prostituta, pauper oppressus, Deus offensus, cœlum vilipensium: aderunt exercitus infernales, vt leones, qui te deglutiant, de quibus ille amicus Iob: *Vadent, Iob c. 20.*
Et venient super eum horribiles. O quā verè potes illud Christi audire, qui tibi, quod olim Hierusalem præcius annuntiat: *Veniet dies in te, & circumdabunt te inimici tui valle, & circumdabunt te, & coangustabunt te undique.* Num præsumis, quod tum temporis te de cunctis hostibus his tormentis, iaculisque defendes incolūm? Actum est de te, illa tuis sceleribus obturasti illis intellectum tuū obtenebrasti, hebetasti, instar animalis, illum enim numquam ad cœlestia sursum elevasti, sed ad iniquitates resq; terrenas exacuisisti. Voluntatem habes, at totam nauca bundam, quæ ad Dei obsequium, ac pietatis opera tota languescit insipida: sensus tibi sunt, vt animalium, rebus tuæ tantummodo damnationis occupati, inescati, impinguati. Quid ages ductus in laqueum? Eueniet tibi, quod illi gubernatori, cui erant tormenta impactis clavis obturata. Nō difficeor, accedūt circumstantes, ignem ad mouent: Domine, inclama nomen Iesu dulcissimum: *matrem inuoca misericordie: exelaras: Deus propitius*

pius esto mihi peccatori. Accenditur parua quaedam flamma, ut dicat infelix, quod ei praelegit, ac si quosdam videtur exerceere fidei, ac contritionis, at tamen cum sint iacula obturata, non penetrant. Strupestus est intellectus illa extasi qua capti febris ardentissima conciliavit, dolore turbatus in firmitatis, & confessione plenus, ex lachrimis vxoris, ciuitatu filiorum, amicorumque planctibus: Voluntas iacet prostrata, & fixis ad creaturas radicibus agglutinata, cor sceleribus regurgitans, infirmata perditaeque vires ex mala inueterataque consuetudine, vtrum sanus esset nesciret, quid sit mente non ad Deum erigere, quanto magis iam morbis contractus: caput lethargico somno obdormiscens: sensus ex geniali deiectione prostrati, qua ex nimio dolore detinetur. Quid acturus es in periculoso illo consistere? qua te ratione, quibusve modis ab his potentissimis liberum te asseres inimicis? O periculum! o conspectus! o angustia!

II. Viri meritis eminentissimi, postquam omnes vite dies Dei famulatu consecraverunt carnis mortificationi, orationibus, vigilijs, pijsque operibus transegerunt, nullam sibi promittunt securitatem. Videbis D. Paulum, vas electionis, in tertio caelo constatum, ieiunijs grauidum, penitentiae operibus fertilem, fidelem prudentemque Dei ministrum, qui nullius sibi culpae reus videbatur, ob quam crederetur condemnandus: e contra pluribus bonis operibus, meritis, ac virtutibus clarus, ob quae merito conferetur praemium, sese tamen contrahit, tremens ac stupens ait: *Nihil mihi conscius sum: sed non in hoc iustificatus sum, qui autem iudicat me, Dominus est.* Proponit tibi Dauidem, qui quod peccatum commisit, multis deplanxit annis, singulis lugebat noctibus, ut lachrimis suis stratis rigaret penitens nimis, postquam ex ore Vatis Nathan audiuit: *Dominus transulit peccatum tuum.* Nihilominus quosdam die mundo conacionaturus, clara voce conuocat vniuersos: *Audite haec omnes gentes, auribus percipite, qui habitatis orbem &c.* Quid intendit o Dauid? Dispone de timore, qui me extremae mortis hora conturbabit: *Cur timebo in die malae?* Et quae ratio timoris? *Iniquitas calcanei mei circumdabit me.* Ipsa iniquitas quam commisi, quae licet me supplantauerit, in eam tamen ego inlurrexi, ut animosus luctator, eam pedibus substrauis, stricta longaque penitentia illa ipsa mihi bellum mouebit, illa me circumdabit. Hoc verbum *Circumdabit*, est militare, & proprie dicitur de duce exercitus, qui urbem obsidione circumdabit, igitur me stricta cinget obsidione, *Circumdabit me.* D.

3. Cor. 4.4

2. Reg. 10.

Ps. 48.1.

Hilariorem ut praefaci sumus, transactis annis multis vitae caelestis in terris, omniumque virtutum exercitijs eruditus, ad vitam hinc accedens, omnibus membris, velut argento viuo confectus contremuit, ut necesse fuerit ipse animam ad spei fiduciam exhortaretur. Anima quor est, anima, quid times? Septuaginta prope annis Christo seruisti, & mori times? Formidans illi morte post tantos vitae sanctissimae annos? post asperissimam penitentiam, post celerrime de Sathana triumphositu verò iam visis securus, post tot annos sceleribus male impensis, post tot commissa crimina, quae vindictam postulant, post tot Deo illatas iniurias? *In peccato vobis mortemini &c.*

S. 29. *Perseuerare in peccato, est anima pedes religare, ut in illo moriatur: Et pluribus de causis tales vocat Isaia, illustrares.*

Nec minoribus scateat mysterijs, quae subiungit Dauid verba: *In laqueo isto quem ipsi absconderunt comprehensus est pes eorum.* Quid est peccatum arbitraris, nisi laqueum, qui animam illaqueet, eiusque pedes constringat, nimirum intellectum & voluntatem adeo iortur, strictoque nodo, ut solus Deus sua possit omnipotentia, eum qui in hunc incidit, liberare. Nodus est adeo caecus, ut sua solus Deus infinita sapientia, illum possit diluere: *Funibus peccatorum suorum constringitur,* ait spiritus S. Si latroneum cerneret, aut quem piam laeae mactellareum, in quem Rex tanto iurore conmonetur, ut confestum nulla interposita dilatio e in eum mortis proferret sententiam. Si reus ille praeretur a Rege mittendos satellites, qui cum caperet indubie morti ad iudicandum, ipse vero in medio sedere, toroque conatu laqueos, pedicas, manticas pedibus suis, manibusque mitteret, mille nodis Gordianjs constringeret, quod feceris, iudicium: esse extra controversiam quod vir alle iustitiae manibus occideret. Si illi diceret, quid agis vir optime? An ignoras, te Regis iam incurrisse, qui ministros suos apponentes mittet te comprehensuros, tum minus cogitaueris, ille vero responderet. In hoc nouit verum tamen mihi pedes sunt adeo leues, ut veniente satellite, quando apparebit, unico tractu catenas constringam, meipsum his omnibus expediam, liberique euolabo. Cui si replicares, fateor at si pedes habeas ligatos ac religatos, & aliud nihil agas nisi nodos constringere, quid ages? ipse vero responderet